

Křídla větrů

Metanoon

Plamen svící dohasíná
Hvězdy blednou svítáním
Stíny růží kreslí temnou oblohou

Proč jsou skráně tvé tak chladné
A kam náhle odcházíš
Na otázky stále mlčíš lásko má

Jaký skrýváš úděl svůj
Kdy se vrátíš pane můj
Jak tě můžu zpátky přivést ke mně domů

Jsem to já víš lásko má, kdo teď ruší spánek tvůj
Půlnoční sen, který z rosou ranní mizí
Za polštář mám kámen bílý, lůžko dýchá samotou
Přikrývkou je hlína chladná v kraji cizím
To je úděl, který mám, už musím jít paní má
Daleká je cesta a můj kůň na mě čeká

Zakmotřelá lásko má
Nepřestávej noci snít
Jsem teď vítr, který z tváří slzy stírá
Když tě osud dýkou zraní, jméno mé jen zavolej
Stíny bouří slétnu po tvém boku stát
S náručí svou přispěchám, až se tvůj čas naplní
Potom poznáš křídla větrů moje paní